

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku I. sp. z o.o. sp. komandytowej w W., Syndyka masy upadłości "B." sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S., H. P. oraz M. J.

przy uczestnictwie P.Z. i J. J.

o odłączenie działek gruntu z księgi wieczystej nr (...) i założenie dla nich nowej księgi wieczystej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. Z.

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 października 2019 r., sygn. akt II Ca (...), II Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2. zasądza od P. Z. na rzecz Syndyka masy upadłości "B." sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w S. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ta regulacja przesądza, że orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej

do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny istnienia przyczyn określonych w powołanym przepisie, tylko one bowiem i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku. Jednocześnie przypomnieć trzeba, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik powołał przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i oczywistą zasadność skargi kasacyjnej. Sformułował zagadnienie prawne jako konieczność wyjaśnienia czy art. 76 ust. 1⁴ ustawy o księgach wieczystych i hipotece chroni wierzyciela hipotecznego przed pokrzywdzeniem ze strony współwłaścicieli czy zapewnia jedynie iluzoryczną ochronę w szczególności w przypadku braku ekwiwalentności przy podziale nieruchomości. Co do oczywistej zasadności skargi uczestnik wskazał, że umowa jest nieważna i sąd nie miał odpowiednich dokumentów mogących stanowić podstawę wpisu do księgi wieczystej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący powinien wskazać wynikającą z art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c. ustawową przyczynę, która jego zdaniem w sprawie wystąpiła i uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania; skarżący ma obowiązek przedstawić w uzasadnieniu wniosku argumentację jurydyczną wskazującą na wystąpienie danej, ustawowej, przesłanki. Przypomnieć należy, że uzasadnienie podstaw skargi (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) stanowią odrębne i niezależne elementy skargi, pełniąc w niej odmienną rolę, a zatem powinny być w skardze przedstawione oddzielnie, choć nie można wykluczyć, że podniesione w nich argumenty będą się częściowo powtarzać (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52; z dnia 3 grudnia 2003 r., I CK 421/03, Prok. i Pr. 2004, nr 2, poz. 38). Z treści złożonej skargi wynika, że wniosek o jej przyjęcie do merytorycznego rozpoznania został oparty na dwóch przesłankach, żadna

jednak nie została uzasadniona. Skarga kasacyjna zawiera fragment zatytułowany „uzasadnienie podstaw kasacyjnych” i być może zawiera też uzasadnienie wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Takie ujęcie zaciera jednak sens szczególnego wymagania określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. i uniemożliwia Sądowi Najwyższemu ocenę tych przesłanek kasacyjnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17, i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17). Sąd Najwyższy nie ma obowiązku poszukiwania w treści skargi argumentów właściwych dla podstaw skargi i dla przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ich porządkowania i selekcji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., II UK 451/13, z dnia 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16, z dnia 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17 i z dnia 10 maja 2018 r., I CSK 800/17- nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 5 pkt 5 w związku z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).